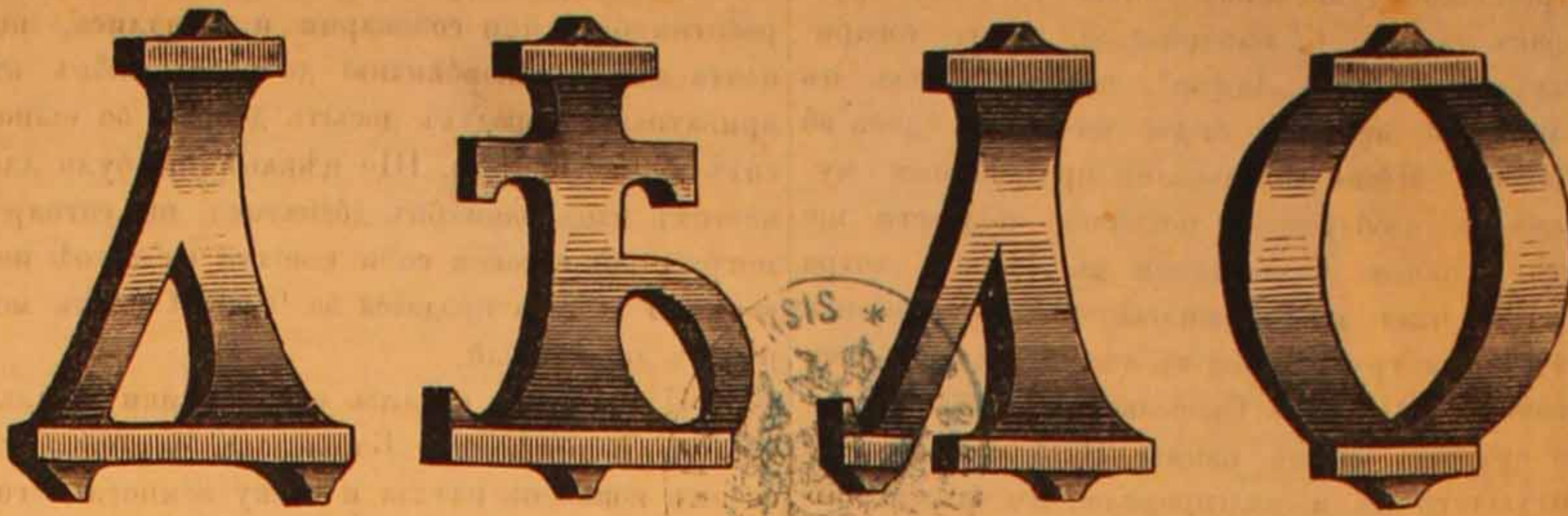

Выходитъ въ Львѡвѣ що Вторникъ, Четвергъ и Суботы
 въ Русскихъ святъ о 4-ой год. полог. Литер. додатокъ
 Библиотѣка найнѣм. повѣстей“ выходятъ по 2 печат. ар.
 тухъ кожного 15-го и послѣднего для кожного мѣсяца.
 Редакция, администрація и вносація подѣ Ч. 44 улицъ
 Галицка.
 Все дѣло, посылки и рекламация належить пересылати
 въ адресъ: редакция и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул.
 Галицка.
 Рукописи не вѣрстаются только на попередке застерѣ
 жено.
 Последнее число стоитъ 12 кр. а. в.
 Отложеніе принимается по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣт одлов
 строчки печаткой.
 Рекламация поочетатый вѣдѣль бѣт порта.
 Предлату належить пересылати еравко (жалдучше
 почтовымъ пероказомъ) до: Администрація часописа „Дѣло“
 ул. Галицка, Ч. 44.

Предлата на „Дѣло“ для Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 12 зр.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣтъ року . . . 6 зр.	на пѣтъ року . . . 6 рубл.
на четвертъ року . . . 3 зр.	на четвертъ року . . . 3 рубл.

съ дол. „Библиотѣка“: на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
 на пѣтъ року . . . 8 зр. на пѣтъ року . . . 8 рубл.
 на четвертъ року . . . 4 зр. на четвертъ року . . . 4 рубл.

на само додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 8 рубл.
 на пѣтъ року . . . 4 зр. на пѣтъ року . . . 4 рубл.
 на четвертъ року . . . 2 зр. на четвертъ року . . . 2 рубл.

Для Заграниччю, стрѣжа Россіи:
 на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр.
 на пѣтъ року . . . 7-50 зр.
 на четвертъ року . . . 3-75 зр.

съ дол. „Библиотѣка“: на само додатокъ:
 на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.

Съ днѣмъ 1 (13) липня розпо-
 чався III кварталъ сегорѣчного выдавництва
 „Дѣла“. Просимо про-то всѣхъ П. Т. нашихъ
 Предлатанковъ, котрымъ предлата теперь кѡн-
 чится, о дальшу предлату, а залагаючихъ съ
 предлатою о вѣрѡваннѣ той-жъ, тымъ бѡль-
 ше, що будемъ мусѣли перерывати высылку
 всѣмъ, котрѣ до 1 (13) липня не вѣрѡванють
 залеглости, щобы черезъ зменшенѣ накладу
 зменшити и выдатки выдавництва.

Ново приступающій Предлатники на „Би-
 блиотѣку найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ доста-
 нуть даромъ початокъ (6 аркушѣв) зачатой
 повѣсти „Два мѣста“ Дикенса.

Отозва до Русинѡвъ.
 Родимцѣ! Уже 10 лѣтъ, якъ товари-
 ство „Руска Бѣсѣда“ оснужало фондъ до збу-
 дованя „Народного Дому“ въ Чернѡвцѣхъ
 и збрало на то 2000 зр.

Минувшого року завязалося особне то-
 вариство, котре поставило собѣ за задачу
 старатися всѣми силами о якъ найскорше збу-
 дованнѣ або закупленнѣ „Дому Народного“,
 которого назначеннѣмъ есть:

1. Помѣстити въ собѣ всѣ товариства
 рускѣ, щобы они не журились бѡльше о мѣсце
 пробуваня для себе, але уживали своихъ силъ
 на плеканнѣ политичного, наукового и това-
 риського жита буковинскихъ Русинѡвъ.
- 2) Спирати матеріяльными своими сред-
 ствами всякѣ предпріяты на користь буко-
 винскихъ Русинѡвъ, т. е. поподмагати пооди-
 нокѣ товариства рускѣ и выдавати руску ча-
 сописъ, котра має боронити правѣ Русинѡвъ
 буковинскихъ и плекатѣ родну нашу бѣсѣду.
- 3) Заложити Бурсу, т. е. подати въ „Нар-
 одный Домъ“ умѣщеннѣ, харчѣ и одѣжѣ для
 бѣдныхъ дѣтей рускихъ, посѣщаючихъ черно-
 вецкѣ школы. Буде се велика добротинность
 для многыхъ дѣтей рускихъ, особливо сельскѣхъ,
 котрѣ мимо способности до науки зне-
 воленѣ залишати школы высшѣй зъ причины
 бѣдности своихъ родитѣвъ.

„Народный Домъ“ має однимъ словомъ
 спомогати и боронити Русинѡвъ буковин-
 скихъ въ кождѡмъ взглядѣ; въ нѣмъ найде
 кождый Русинъ кождого часу и въ кождѡй
 потребѣ ширѡ пораду и помѡчь. Велика за-
 дача предстоить отже „Народному Дому“, ко-
 тра по бѡльшой части осягнена буде вже че-

резъ одно збудованнѣ або купно дому. Но
 якъ до того дому прійти? Зѡбранѣ до теперъ
 грошѣ не вѣстарають на тую цѣль. Патріотѣ-
 вѣ, котрѣ бы пожертвовати могли великѣ
 сумы — у насъ дасть Богъ; мы народъ бѣд-
 ный. Но насъ есть, слава Богу, много на
 самой Буковинѣ, бо близько 240.000, а коли
 кожда руска душа пожертвуе лише по десять
 крейцарѣвъ, то зберемо 24.000 золотыхъ,
 котрыми при ревиѡй работѣ нашихъ патріотѣвъ
 много а много для добра нашего народа здѣ-
 лати можна. Но и 10 крейцарѣвъ не желемо
 мы ѡтъ кождого; есть жертволюбивѣ Русины,
 пожертвовавши по 50 зр. и найдеся ще споре
 число такихъ, котрымъ благо буковинско-
 руского народа лежитъ на серци; а ѡтъ Васѣ
 бѣднѣйшихъ братѡвъ нашихъ просимо на „Нар-
 одный Домъ“, котрый здвигнемо для Васѣ,
 Вашихъ дѣточокъ, внуковъ и правнукѡвъ, щѡ
 Ваша воля и скѡлько Вамъ дати можна. Не
 желемо на теперъ и зломаного крейцаря ще,
 а пишемо то тѡлько, щобы Васѣ прилагодити
 на освѣн, коли за дозволомъ В. ц. к. прави-
 тельства будуть збирати ся всякѣ добровѣльнѣй
 датки на „Народный Домъ въ Чернѡвцѣхъ“
 черезъ мужѣвъ, котрыхъ честне имя Вамъ по-
 дамо позыѣйше.

Звертаемося днесъ до Васѣ, брата Родим-
 цѣ, чи то въ дорогѡй сукманѣ, чи въ гру-
 бѡмъ сѣраку, до всѣхъ, котрымъ ще доля бу-
 ковинской Руси лежитъ на серци, котрѣ не
 бажають душевнои смерти нашей неньки, —
 не лишѣтъ справу збудованя „Народного
 Дому въ Чернѡвцѣхъ“ Вашей помочи! Кто
 можнѣйшѣй, най дасть бѡльше, хто бѣднѣй-
 шѣй, най дасть, що зможе, — а скоро капне
 и зъ ѡси и зъ ѡттамъ, то потече красна по-
 мѡчь, двигнеся „Народный Домъ“ на славу
 и добро буковинскихъ Русинѡвъ. Не ѡття-
 гайтеся зъ нѣякою причины, но горнѣмося въ
 громаду, а громада великѣй чловѣкъ! Кто дасть
 50 золотыхъ, станеся основателемъ, а хто
 1 зр. буде звичайнымъ членомъ „Народного
 Дому въ Чернѡвцѣхъ“.

Просимо и Васѣ, Родимцѣ, за Днѣс-
 тромъ! Вы маєте свѡй „Народный Домъ“ и
 знаете вже его оцѣнити. Не оставте и Вы
 насъ, подайте намъ помѡчну руку, а двину-
 вши буковинську Русь, покрѣнитесь и Вы, —
 станемо разомъ дѣлати! Тамъ мы одинѣ наро-
 дѡ, одна родина зъ одной кости и крови.
 Кѡнчимо, зываючи Васѣ, Родимцѣ, ще

щобы наше слово не було фанатичнымъ, а бу-
 ло щирымъ и правдивымъ.

Такъ собѣ мѣркуючи, я ще разъ за-
 воджу рѣчь про жидову въ Полтавщинѣ.

Доволѣ можна назвати сѣль такихъ, де
 жидѣ орудуе вѣсѣмъ: ѡнѣ тутъ и старшина и
 скарбничѣй и урядникѣ, жандармѣ и коми-
 сарѣ и судья — и тѡлько черезъ те, що на-
 родъ темный и вѡбогѣй, а жидѣ чловѣкъ юр-
 кѣй, прудкѣй и грошевитый: отсимъ магнѣ-
 томъ ѡнѣ и притягъ до себе, поподгнурѣвъ подѣ
 свою руку и коршму всѣя сельскѣй урядѣ и
 коверяув, якъ хоче. А урядъ на селахъ у
 насъ — крый Боже, скѡлько! Отже увесь
 отесѣй урядѣ де факто сидѣтъ въ особѣ одного
 тамъ Мойши, чи Берка, чи Лейбы. И я га-
 давъ собѣ, що нѣгде на свѣтѣ нема мѣсяца
 бѡльше прихильного до жидѡвъ, бѡльше „ли-
 берального“, якъ наша либеральная Полтавщи-
 на, — але-жъ не що давно въ Вашей часо-
 писѣ я заврѣясе, що я помылявсѣ: наша Гу-
 дульщина ще „либеральнѣйша“, бо тамъ
 жидѣ не де факто тѡлько, а навѣтъ и де юре
 войтуе!.. Що-жъ, хѣба Кремѣв (Cremieux) не
 правляв финансами Франціи? хѣба Ротшильдѣ
 не править биржою Европы? Не въ тѡмъ
 не править биржою Европы? Не въ тѡмъ
 сила, що кобыла синя, а въ тѡмъ, що вѡва не
 веде: не въ тѡмъ рѣчь, що жидѣ направляе
 селомъ, а въ тѡмъ, якъ ѡнѣ направляе, куды
 ѡнѣ верне: чи на добро, чи на вло народови,
 тому самому народови, на земли которого живе,
 працею и хлѣбомъ которого годуеся..

ручна заслона подана Цортѣ Нѣмеччиною, що бѣ
 и вывезти зъ критичного положеня. Не менше
 стро выступила Порта и въ справѣ заведеня
 карантанѣ съ причинѣ холеры въ Франціи. На
 собѣ кораблѣ приходячѣй зъ Чорного Моря отже
 Председатѣль: *Грѡфтей Пигулякъ*, тожила она
 фесоръ. — Секретарѣ: *Емилианъ* „т.з. *Соло-
 вичъ*, старшѣй учитель. — Члены выдѣлу: *Ев-
 севѣй Андѣвичукъ*, душпастыръ въ Дорѡшѡв-
 цахъ. *Иванъ Брашикъ*, ц. к. професоръ въ
 Чернѡвцѣхъ. *Григорѣй Воробѣвичъ*, протоерей
 и душпастыръ въ Топорѡвцѣхъ. *Исидоръ Во-
 робѣвичъ*, протоерей и ц. к. проф. въ Чер-
 нѡвцѣхъ. *Михаилъ Коралевичъ*, ц. к. авскуль-
 таутъ судовый въ Чернѡвцѣхъ. *Дрѣ Рихардъ
 Невечериль*, адвокатъ краевый въ Чернѡвцѣхъ.
Георгѣй Носѣвичъ, посвѣдатель реальности въ
 Чернѡвцѣхъ. *Иларѣй Окуевскѣй*, ц. к. офицѣль
 почт. въ Чернѡвцѣхъ. *Юстикъ Пигулякъ*,
 ц. к. професоръ въ Чернѡвцѣхъ. *Евстазѣй
 Проданъ*, народн. учитель въ Монастырську.
Иванъ Тымнѣскѣй, ц. к. конципистъ финан-
 совый въ Чернѡвцѣхъ. *Ерофтей Федоровичъ*,
 душпастыръ въ Валяѣв. *Володимѣръ рѣц. де
 Ясеничкѣй*, ц. к. судов. адьюнктъ въ Чернѡв-
 цахъ. Члены надзорчой комисіи: *Северинъ Би-
 лимевичъ*, ц. к. учитель гимназ. въ Чернѡв-
 цахъ. *Тимъ Рѣваповичъ*, ц. к. суд. адьюнктъ
 въ Садогорѣ. *Николай Огомовскѣй*, душпастыръ
 въ Чернѡвцѣхъ. *Иванъ де Харжевскѣй*, уряд-
 никъ маг. въ Чернѡвцѣхъ. *Иванъ Островскѣй*,
 мѣщанинъ въ Чернѡвцѣхъ.

Вандрѡвка руской молодѣжи.
 (1-ша Кореспонденція „Дѣла“.)

Корчинъ, д. 30 л. липня 1884

„Судилось намъ послѣдними бути“, —
 писавъ жалѡбно передѣ пѡвъ столѣтьемъ пер-
 шѣй подвижникѣ нашего народного ѡтродженя,
 Маркѣянъ Шашкевичѣ, забираючись класти
 пѡдвалины новои, запѡванои, скромной, а по
 думцѣ многыхъ людей и вѡсѣмъ непотрѣбнои
 будовы. И ѡнѣ поклавъ тѣ пѡдвалины, — а
 хочѣ будова нашего народного ѡтродженя йшла
 дуже помалу, нерѡвно и веласъ дуже часто
 такими будѡвничими, котрѣ не роумѣли анѣ
 еи пѣяну анѣ на будовану добре не зналисе,
 то все-жъ таки она розширяласъ и звдвигаласъ,
 розширявсѣ и звдвигасѣ й досѣ, чимъ далѣ
 тымъ швидше, дай Богъ, щѡбъ ровнѣйше
 и краше. Коли передѣ пѡвъ столѣтьемъ ледво
 трѣхъ, ледво десять людей почувалосъ до свя-

того обовязку коло неи трудитися, нынѣ до
 того обовязку почувалосъ вже тысячѣ, — нынѣ
 майже кождѣй Русинъ интересуея публич-
 ными справами своѣи ѡтчины а й мѣжь са-
 мымъ народомъ чимъ разѣ живѣйше ровбу-
 джуеся почутѣ своѣи народности и своихъ пи-
 томыхъ интересѡвъ.

Выходячи въ того поглядя, що житѣя на-
 родне такъ якъ и житѣя кождого высшого ор-
 ганѣзму поподержуеся и змагасѣ ѡбѣгомъ кро-
 ви, ѡбѣною живыхъ враженѣ и живыхъ
 идей, молодѣжь наша подняла думку — устро-
 ювати вандрѡвки по краю, щѡбъ въ одного
 боку самѡй доочне знакомитисѣ съ житѣемъ и
 экономичнымъ побытомъ рѡдного народа, съ
 красою и природными скарбами та историч-
 ными памятниками своѣо краю, а зъ другого
 боку освѣжувати и ширити почутѣ народне
 и рухъ умысловый мѣжь народомъ и интели-
 генцію по всѣхъ усюдахъ нашей краины, за-
 вѣяувати особистѣй и писемнѣй зносаны съ вы-
 значѣйшими людьми по рѡжныхъ сторонахъ,
 и такимъ способомъ наснѡвувати ту живу
 основу, на котрѡй съ часомъ могли-бы выка-
 тисѣ прекраснѣйшѣ узоры поступу и ровзвѣтку на-
 родного. „Нехай и такъ, що мы послѣднѣй
 выйшли на поле“, — сказала та молодѣжь,
 загрѣта щирымъ патріотизмомъ, — „але се ще
 не радѣя, щѡбъ мы стояли середѣ лану згор-
 нувши руки и дивилисе, якъ другѣ вагонѡвъ
 дожинають, и жалкували, що ось, молявѣвъ,
 шкода, що намъ не можна було ранше схопитисѣ,
 — а теперъ шкода й починати, все одно,
 тамтыхъ не здогонимо. Здогонимо, чи не здо-
 гонимо, а все-жъ таки робѣмъ, бо въ лежаня
 сякъ чи такъ хлѣба не буде.“

Идея вандрѡвки руской молодѣжи стрѣ-
 чена була дуже симпатично дѣлою нашою ин-
 теллигенцію; выбранный для еи устроеня коми-
 тетѣть пѡдъ przewodомъ И. Грабовича пыльно
 занимасѣя уложеннѣмъ пѣяновъ и кореспонден-
 цію съ рѡжными людьми по тыхъ сторонахъ,
 куды вандрѡвка мала переходити. Комитетѣ
 той, крѡмъ ѡтзовы и звѣстокъ, помѣщуванныхъ
 въ рускихъ часописѣхъ, выдаѣвъ такожь особно
 брошуркою програму дѣловъ вандрѡвки, уложе-
 ну въ гумористичный способѣ, де въ бѡльше
 або менше загальныхъ нарисахъ вказано важ-
 нѣйшѣй и цѣкавѣйшѣй предметы кождого мѣ-
 сяца, черѣвъ котре вандрѡвка буде проходити.
 Минувшой недѣлѣ, д. 27 липня, ровпоча-
 ласѣ вандрѡвка выѣдомъ громадки руской мо-

Листы зъ Полтавщины.

VI.

Говорити супротивъ жидѡвской експлоа-
 таци, якъ и противъ всякой експлоатаци,
 тѣ-бѣ она не була, не значить говорити про-
 тивъ жидѡвъ, яко противъ жидѡвъ, яко про-
 тивъ народа, не значить бути загальномъ анти-
 семитомъ. По моему: добро самыхъ жидѡвъ
 вымагае того, щѡбъ яко-мога частѣйше пока-
 зувати имъ зеркало, нехай они дивлятеся,
 пыльно придивляютеся на себе — и коли зер-
 кало покаже що брѣдкого, дакъ вина не зер-
 кала. Кто хоче бути чепурнымъ — а побачѣ-
 ть въ зеркалѣ на своѣмъ лицѣ яку пляму,
 — швидше вмѣе еи. Такъ само и жиды: коли
 они въ зеркалѣ — якимъ повинно для нихъ
 бути друковане слово и громадскѣй голосъ —
 заправмѣтять на собѣ щось брѣдкого, нехай
 пошануютеся, вмѣютсѣя, причѣпурятсѣя и пося-
 куутьъ зеркалу. Зновѣ же наше слово, голосъ
 нашой интеллигенціи, чи то въ Галичинѣ чи
 на Украинѣ, не выконали-бѣ своѣи моральной
 задачи, своѣо соціального и народно-національ-
 ного обовязку, коли-бѣ ховали ѡтъ жидѡвъ
 ихъ власнѣй плямы, або за-для фалшивого ро-
 зумѣня либерализму, чи ради остраху, щѡбъ
 не ослабили „антисемитомъ“, „кѡдофобомъ“ —
 стали мовчати про грабованнѣ жидовною на-
 шихъ темныхъ сѣль, нашего вѣзбраченого на-
 роду. Однимъ умовы треба тѡлько пыльнувати,

Знаю я Полтавщину и вдовжъ и впопе-
 рекъ, анѣ разу не доводилось менѣ примѣ-
 тити, щѡбъ хто зъ жидѡвъ — своѣ „умѣнье“
 жити, свѡй навѣкъ поподгратѣ подѣ свою ру-
 ку урядникѡвъ — обернувъ на користь наро-
 дови, не забуваючи и про себе. Коли вѡзьмете
 собѣ за типъ Гольденкремера въ Франкового
 „Воа Constrictor“, да замѣтеъ Борислава поста-
 вите Полтавщину съ ѡтповѣдною йѣй природою,
 — то ѡтъ вамъ и жива картина ѡтносинъ
 жидовы до народа и исторія роввою жидѡв-
 ской возможности и достатковъ.

Бѣтъ у мене въ Полтавщинѣ одинѣ зна-
 емый Гольденкремеръ, що зробивъ зъ моихъ
 40 копѣекъ за 30 лѣтъ цѣлый миллиѡнъ. Було
 се у саму Крымску баталю. Жидѡвца, хлѡпя
 лѣтъ 16, „позичило“ въ мене „на ровживу“
 40 копѣекъ. Лѣтъ 25 не стрѣчавъ его, а про
 „повику“ нѣколи и не думавъ. Якось въ 1878
 роцѣ стрѣчаю поважного мужичану, якъ слѣдѣ
 въ цилиндрѣ, съ пан-нѣ на носѣ.. Здорова-
 етсѣя.. Дивлюсь на него — не вгадаю, хто ѡнѣ..
 Та вже самъ признавсѣя: „Я — каже — той
 самый Абрумка, що повязивъ у васъ 40 ко-
 пѣекъ“. Слово по слову, довѣдуюсь ѡтъ него,
 що ѡнѣ теперъ великѣй, богатый панъ, сила у
 Полтавщинѣ.

— „Якъ же се вы такъ зѣумѣли? — пы-
 таю его, — ѡтъ бы вы теперъ повчили и сво-
 ихъ сусѣдѣ-голодранцѣвъ тому хемичному
 обертаню 40 копѣекъ въ миллиѡнъ..“

Всѣмъхнувсѣя мѡй „Аркадѣй Николаевичъ“

такъ каже: „Ось приѣдѣтъ до мене въ село,
 тогдѣ самѣ побачите мѡе житѣе“.

Цѣкава рѣчь, — побѣхавъ я и побачивъ
 те, чога краше-бѣ не бачити. Побачивъ я, що
 и мировый, и становой, и волостный и всякѣ
 инѣй урядники служатѣ перше всего у
 „Аркадѣя Николаевича“, колишнѣго Абрумка,
 а черѣвъ се — нѣхто противъ Абрумки: щѡ-бѣ
 ѡнѣ не заводѣвѣвъ — нѣхто не посмѣе рта
 ровзвѣтити.. Якѣй же ще инѣй, очевидный
 для всѣхъ добутокъ десятилѣтнѣго панованя
 Абрумка въ сѣлѣ? А ось якѣй. Школы не
 было й нема; шанокъ бувъ одинѣ, теперъ чо-
 тыри и всѣ въ рукахъ жидѡвъ, поставленныхъ
 Абрумкою. До Абрумчиного панованя жидѡвъ
 у сѣлѣ не было; теперъ проче Абрумки и его
 слугѣ живе въ сѣлѣ 12 семей жидовы. Двай-
 цѣть два господарѣ вже повѡтдавали въ заставу
 жидамъ землѣ — и на якихъ умовахъ повѡт-
 давали? Примѣромъ жидѡвской повика буде
 ось-ся ровписка, котру я переписавъ до слова
 и подаю переложивши тѡлько на украинську
 мову: „Я (имярекъ) повичивъ у Лейвера Фрей-
 берга пятнайцѣть карбованцѣвъ и за те ѡтдавъ
 ему въ заставу своѣо сѣнокосного болѡта на
 чотыри упруги (4 упруги = 1 десятина = 2
 морги), котрымъ Лей веръ Фрейбергъ має пра-
 во користуватисѣя, ажъ поки я выплачу ему
 позиченѣй грошѣ. Выплатити мущу не частка-
 ми, а вараомъ усѣ грошѣ, 15 карбованцѣвъ“.
 Десятина сѣнокосу давъ рѡчно найменше 10—12
 карбованцѣвъ частого доходу.. Але-жъ и Лей-

бути "своих" не получивъ бувъ при голосова-
нн такъ рѣшого вотумъ недоуверія! Посивѣв-
ши на поли парламентарногъ маршалокъ,
пидавъ тому вотумъ, хочъ такъ несправедли-
вому — и не принявъ выборы!

Поляки не могли дарувати п. Городи-
скому того, що вінъ після ахъ думки jest za-
мисломъ робітливимъ dla Rusinów! Нехотячи зде-
макували передъ Русинами свои интенціи.
Низъ треба маршалка, котрый тримає-бы за
чупрану Русина.

Годъ однакъ вымагати отъ Русинівъ.
щобъ тай намѣрена польскій спирали. Для
того то и Русины радий, давши свои голоса
на п. Городицкого и уважаючи его за легально
выбраного маршалка, выйшли въ салъ, коли
Поляки, бевъ голосованя надъ тымъ, чи прий-
маєся рѣшигнація п. Городицкого, покванно за-
баралися до выбору иного маршалка! Слухи
баралися до выбору иного маршалка! Слухи
баралися, що панове Поляки бевъ куріи сель-
ской уконтитувалися, выбрали собі мар-
шалка, вступника и выдѣловыхъ! Цѣкава
рѣчь, чи таке уконтитуванье буде въ горѣ
потверждено? Но якъ тамъ оно станесе, для
Русинівъ гусатынського повѣту иного вы-
ступомъ п. Томаша Городицкого и его за-
ступника п. Стривинского въ Нижбѣрка, та-
кожъ праваго характера Поляка, або лишити
поле Полякамъ и не прикладати руки до уря-
дованя, котре певно Русинамъ на пожитокъ не
выде.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорскя Монархія.

(Зъ краевыхъ соймівъ). На одіомъ зъ по-
слѣднихъ засѣданъ буковиньского сойму
стопила на дневномъ порядку межъ прочими спра-
ва на выборы членівъ до выдѣлу краевого. Пала-
та не залагодила сеи справы, позаякъ після заявленя
председателя много послѣвъ зажадало отроченя
выборѣвъ зъ причины, що не прійшло ще до по-
розумѣня выдѣломъ особистоостей, котры мають
бути покляканы до выдѣлу. На томъ самомъ за-
сѣданн поставивъ пос. Морариу внесенє, щобы
выбрано спеціальну комисію, котра-бы застано-
вила надъ средствами, маючими зарадити эко-
номичному нещастю тыхъ властителей меншихъ
посѣлокъ, котрыхъ грунты черезъ ликвидацию
такогожъ руотнального банку загрожены экзе-
куціею. — Соймъ тирольскій закрыто дня
31 н. с. липня промовою маршалка, котрый даку-
євъ намѣстниковъ за поправне праць соймовыхъ
въ часъ сегорничной сеіи. По промовѣ намѣстника
и трипатривъ оклику на честь цѣсаря дакувавъ
Вильдверъ въ имени послѣвъ маршалковъ за его
тактовне и безсторонне ведєне нарядъ сойму.

(Реформа австрійской статистики). Пѣ-
сія информации вѣдєньскихъ газетъ прѣго-
товляющъ вже уквѣченъ. Пѣсія проекту закона,
котрый має бути внесеный въ часъ сеіиной сеіи
рады державной, буде въ Австріи по примѣру У-
горщины заведена оплата статистична.

(Нѣмецко-австрійске экономичне стороництво).
Передъ кѣльма тижнями доносили мы
на томъ мѣсти про заходы деректора рѣльничон
шюмъ въ Кадану въ Чехахъ дра Шнайдера коло
запованя нового нѣмецкого стороництва съ про-
грамою экономичною. — На дняхъ оголосило нове
товариство овою програму, въ котрой поднесено,
що мѣсія нѣмецкон идея въ Австріи пропаде въ
бездѣлной мегаци и що наслѣдомъ негативной
политики нѣмецкихъ провидѣровъ экономичной ин-
тересъ стаютъ на другій планъ побѣчь политич-
скій фразъ. Въ пересвѣдченю о конечной потре-
бѣ зѣны дотепершюю напруму политики рѣ-
шенио кружочъ нѣмецкахъ патриотѣвъ заоновати
въ Чехахъ стороництво подъ назвою „австрій-
ско-нѣмецко-партія экономична“ и принявъ до своей
програмы кромѣ охорони правъ нѣмецкой націо-
нальности на основѣ преданности австрійскому
престолю, при взаимномъ пошанованю правъ
прочихъ народностей, реформу отношенъ эконо-
мичныхъ. — Тую програму прняли въ умѣ-
ренной кружкѣ нѣмецкѣхъ дуже симпатично, а въ
виду того можна опѣдѣватися, що нове товариство
зѣвнѣть радикально отношеня партійной австрій-
скихъ Нѣмцѣвъ и зверне зъ одной стороны силы
къ на пожиточне поле экономичной дѣльности,
зъ другой-жъ стороны причинится до полагожденя
нѣмецко-чеськихъ невзгоднѣвъ.

(Австрійскя полєва жандармерія). Въ звязи
съ реорганизациею арміи, котра ще въ мину-
шій роцъ зачалася, стоятъ „Новий органичній
постановы, для арміи въ поли“. Яко часть окла-
дова сѣхъ новыхъ постановъ выйшла нова орга-
низация съ новыми приписами для жандармеріи
войсковой. — Войсковая жандармерія буде утво-
рена доперва въ часъ мобилизация, и буде мала
задачу помагати офицерамъ генерального штабу
въ часъ маршівъ и при реконесансахъ, — якъ
такожъ виконувати службу полиційну ординасову
и ескортную. Въ часъ войны, мають офицеры и
подофицеры жандармеріи вои права сторожей
войсковыхъ и ихъ завѣзваня: „Въ имени права“
муситъ каждый олухати, — чи онъ вышій, чи
нижій.

(Открытие арльбергской желѣзницы). Пѣсія
информации „Fremdenblatt-a“ отложено открытие
арльбергской желѣзницѣ, котре було проектиоване

на половину серія, на пѣзвѣдливѣйшій часъ. При
пробныхъ вѣздахъ показалося именно, що 40 ме-
трѣвъ дороги довадовон по сѣй сторони усуваеся
и що проте ся просторонъ не естъ способна до
ужитку. Въ виду того, треба буде по згаданій
протосторони переложити шины и забезпечити те-
рєнъ. Проволока однакожъ, котра наслѣдкомъ сего
повстанє, не буде розумѣею дуже довга.

(Рада чеськой культуры краевой и нѣмецко-
либеральне стороництво). Въ Чехахъ существує
институція экономична, въ котрой складъ входятъ
делегаты краевыхъ товариствъ рѣльничыхъ и про-
мысловыхъ и має о тѣмъ урядовой характеръ,
що черезъ ню переходять все предложєня прави-
тельства, що относятся до культуры краевой. —
При теперѣшнемъ складѣ рады культуры краевой
знаходяться въ нѣй Нѣмцѣ въ меншости, а либе-
ралы зачали вже давно агитувати за тымъ, щобы
Нѣмцѣ вытупили зъ рады и опонукали подѣль
еи на двѣ части с. е. чеську и нѣмецку. Противъ
сею вытупавъ дуже энергично дръ Шнайдеръ и
высказавъ свои погляды на тую справу въ вы-
давой собою брошурѣ. — Стороництво нѣмецко-
либеральне выкинуло однакожъ дра Шнайдера зъ-
помѣжь себе и напратнувало его адрадникомъ, а
агатація за вытупленємъ Нѣмцѣвъ зъ рады
культуры ще взмоглася, такъ що наконецъ вои
Нѣмцѣ въ числѣ 26 вытупили зъ сеи корпора-
ция, мотивуючи сеи крокъ овѣй тымъ, що рада
культуры въ теперѣшномъ своемъ складѣ неоп-
собна свою задачу объективно сиовинти. Въ радѣ
культуры, твердятъ Нѣмцѣ, панує напрямъ,
котрый олужитъ выключно интересамъ феодальной
эракия большон поѣлости, съ шкодою для ин-
тересѣвъ середней и малон поѣлости, а оттакъ
большотъ членѣвъ сеи-жъ корпорация запѣзнає
собѣйныи интересы нѣмецкихъ и чеськихъ господа-
рѣвъ и думає лишь про цѣля национальн. Поза-
кѣ Нѣмцѣ не мають выгядѣвъ зъ успѣхомъ
противдѣйствовати оимъ тенденциямъ, не хочутъ
они брати участвя въ працѣхъ рады культуры и
будутъ воими законными средствами старатися о
то, щобы роздѣлати раду культуру на двѣ ча-
сти: чеську и нѣмецку. — Таке заявленье отчи-
тавъ дня 31 н. с. липня на первомъ засѣданн
рады культуры предѣдатель корпорация кн. Швар-
ценбергъ, додаючи зъ своей стороны, що офи-
циально дотеперь нѣкто не жадавъ отъ рады куль-
туры подѣлу на двѣ секция. — Вытупленє Нѣ-
мцѣвъ зъ чеськой рады культуры взросло при не-
достатѣ сензационного матеріялу публицистично до
значєня первостепенного факту политичного, а
цѣла австрійска праса робитъ надъ сѣмъ предме-
томъ въ довсихъ статахъ свои рефлексии.

ЗАГРАНИЦЯ.

Нѣмеччина. По поводу выборовъ въ Нѣ-
меччинѣ пишутъ до „Pol Corr.“: Въ кругахъ ли-
беральныхъ жалуются зѣ вои сторонѣ на те,
що при нарадахъ надъ выборами показався вели-
кий бракъ либеральныхъ кандидатѣвъ. Дуже часто
нехотятъ принимати кандидатуры навѣтъ такі
люде, котры въ своихъ округахъ выборчихъ ма-
ють повне довѣрїє, а ти, що доси мали мандаты,
кажутъ, що не охотятъ ихъ дальше задержати.
Тымъ часомъ стороництво консервативне не має
зосѣмъ такой недостаки кандидатѣвъ; въ най-
бѣршомъ разѣ коли вже нема иного кандидата,
то ставлятъ консервативнй якого урядника, а
тогда починає вже цѣлый аппаратъ працювати.
Въ послѣднихъ дняхъ надходятъ вѣсти зъ рѣж-
ныхъ сторонъ, що на кандидатѣвъ до нѣмецкого
парламенту поставлено урядникѣвъ администра-
тивныхъ. Се выгядає якъ разъ такъ, якъ бы
способъ практикованый при выборахъ до пруского
сойму ставя примѣромъ такожъ и для выборовъ
до парламенту и якъ бы консервативнй думали,
що добро народу доперва тогда забезпечать, коли
въ парламентѣ буде якъ наибольше совѣтчикѣвъ
министерства и другихъ урядникѣвъ. — Выдалю-
ванєе російскихъ подданныхъ зъ Берлина треває
все ще дальше въ цѣлой силѣ и безъ перервы.
Здаєся, що выдалюванєе се мусѣло наступити на
рѣшучє жаданє російского правительства, коли
оно доси въ нѣякій способъ не упоманеся за
своими подданными хочъ-бы лишь за такими, ко-
трымъ дѣею очевидна кривда. Шо выдалюванєе
се стoitъ въ певнѣй звязи съ арештованями въ
Варшавѣ и въ загалѣ съ цѣлымъ рухомъ револю-
ційныхъ доказуєе може и оя обставина, що вѣтъ
отдегавъ, убийца Судейкина починає знову те-
перъ вытупати въ Прускахъ именно въ Познань-
скій. Вроцлавска президія полиціи доносить
щобы по полиціи высѣдѣла вже Дегаєва и що
именно, що полиція перебувавъ въ Вартбургѣ
въ Познаньчинѣ. Президія полиціи оголосило та-
кожъ, що російске правительство визначило за
зловленєе и доставленєе Дегаєва 5000—10000
рублѣвъ. Въ якій способъ поступая берлинска
полиція супротивъ російскихъ подданныхъ дока-
зуєе знову одинъ слѣдуючій примѣръ. Російскій
зуб знову одинъ слѣдуючій примѣръ. Російскій
полиція перекурено на Орангъ, доставъ наказъ,
що має право лишь до пѣвъ року позѣставати въ
Берлинѣ, по котромъ то часѣ муситъ врать съ
жѣнкою, дѣтьми и слугами выѣхати зъ Берлина
безъ всякого дальшого завѣзваня. Показалося, що
сей Осипъ Я. Хастовичъ естъ хлопцємъ 18 лѣт-
нимъ въ науцѣ у фабриканта фильцу и яко такий
не має нѣ жѣнки нѣ дѣтей и слугъ. Онъ естъ
сиротомъ, родомъ зъ Вильна, де его обѣ сестры
суть приватными учительками. Полиція выдалєе
отже терминатора, о котрого положєню и обста-
винахъ нѣмого иръ крѣты не знає.

Туреччина. Наколи-бъ не то, що въ Тур-
еччинѣ, якъ зъ давнѣ-давня, пануєе абсолютизмъ,
оказали-бы мы, що и тутъ вже иде реакція. Сѣмъ
разомъ однакожъ може лишь оказати, що реак-
ційне правованье въ Европѣ отбѣлоє на Туреч-

чинѣ може лишь о отѣлько, що и она починає
стыгати поводѣ правленя острѣйше, якъ се було
зъ послѣднихъ часахъ и вытупає не то вже шо
ошлѣйше, але може навѣтъ трохи провокующе су-
противъ другихъ державъ. Се видимо именно въ
еи вытупленю въ справѣ чужихъ почтъ въ ото-
манской державѣ. Розумѣсь, що таке катего-
ричне постановленье якъ се, що до 1 серія ма-
ють бути замкней вои чужій почты, мусѣло вы-
кликати не только недовольнєе, але навѣтъ опо-
зицію чужихъ державъ, котрымъ Порта остаточно
мусѣла уступити. Теперъ доносятъ, що Порта от-
ступила отъ своего первѣшного постановленя а се
именно по тѣй причинѣ, що думає оя справу вы-
вести на дорогу дипломатичну, на котру интере-
сованй державы вже и згодилися. Есть то лишь
зручна заслона подана Портѣ Нѣмеччиною, що бѣ
еи вывести зъ критичного положєня. Не менше
остро вытупила Порта и въ справѣ заведєня
кварантанъ съ причины холеры въ Францию. На
вои кораблѣ приходячѣхъ зъ Чорного Моря отже
по наибольшій части зъ Россіи наложила она
майже безъ потребы карантану 15 днѣвъ. Легко
поняти, що російске правительство супротивъ
сѣхъ мѣръ не могло оставити рѣвнодушныи въ
російскій посолъ въ Константинополи внѣсь зар-
разъ протестъ и задемонструвавъ тымъ, що зая-
вивъ категорично, що російске правительство не
думає зосѣмъ поносити кошты карантану. —
Отъ якогось часу проявились такъ въ Констан-
тинополи якъ и въ другихъ большихъ мѣстахъ
на провинциі часті напады розбѣвнѣчѣ. Не давно
обрабували въ Константинополи въ бѣлый день
російского аташе Вурцеля, котрый вертавъ зъ
отоманского банку, де поднѣвъ значѣйшю суму
и обрабували его. Подобный случаи приключався
такожъ и одному турецкому достойникови. Въ ви-
ду сею выдавъ великій везиръ Савдъ Паша при-
казъ, щобы выходы по мѣстахъ арештовати поѣ-
зрѣй особы, чѣми подданными они бы не були.
И сей приказъ хочъ понекуды и справедливый
выкликавъ недовольнєе оубѣдныхъ державъ и
подавъ причину до многихъ протестѣвъ. — Въ
православной церквѣ на полудни отъ Балкану
проявились ноный и немалозначный роздоръ. Гран-
ничѣ болгарскихъ епископствъ а грецкихъ не були
доси точно обмеженъ и велика часть болгарского
населєня причислялася до епархій грецкихъ епи-
скопѣвъ. Отъ якогось часу однакожъ проявилось
середъ Болгаръ стремленєе сполучитися въ одну
цѣлѣсть церковну и они зажадали отъ турецкого
правительства порѣшеня сеи справы а многій села
не чекаючи таки порѣшеня оторвались отъ гре-
цкихъ епископѣвъ и прилучились до болгарскихъ.
Адриянопольскій епископъ грецкій жалуваяся въ
сѣй справѣ передъ губернаторомъ и казавъ, що
правительство не только что рѣвнодушно глѣдитъ
на ою справу, але ще и склонюєся на сторону
Болгаръ. На се получивъ онъ отповѣдь, що пра-
вительство дѣйстно больше спрѣе Болгарамъ, бо
они суть больше лояльными якъ Греки. — Въ
Еменъ въ Арабіи выбухла ворохобня. Ворохобники
станули по сторонѣ Магдѣи и заняли вже много
селъ и мѣстъ а межѣ сѣми такожъ и столицю
Сана. Порта выслала противъ ворохобникѣвъ 10.000
войскъ зъ Джедадахъ.

Сербія. Въ справѣ сербско-болгарского кон-
фликту доносятъ „Pester Lloyd“, що Сербія не
въ всехъ точкахъ сею спору отнесла побѣду. Се
относится именно до пограничного мѣста Брегово.
На о сколько доси зѣвотно, предлагаячѣ оубѣднй
державы, щобы Брегово осталосъ при Болгаріи,
а за те Болгарія мала бы заплатити Сербіи отпо-
вѣдне отшкодованье. На каждый случай буде
справа мирно и вже въ короткомъ часѣ полаго-
джена. — Тоастъ сербского короля на гальовѣмъ
обѣдѣ въ честь карловацкого патриарха Ангелача
вызвѣвъ, якъ се можна було оубѣдѣвати, немало
шуму по газетахъ. Замѣтно, що австрійскій пѣвъ-
официальнй газеты, якъ н. пр. „Presse“, подносятъ
короля Милана ажъ подъ небеса и не знаютъ для
него досытъ похвалъ задля его прихильности для
Австріи. — Румунскій король має прѣхати до
Бѣлградѣ 28 с. м. Король Миланъ позѣстане ще
до 30 або 31 с. м. въ Бѣлградѣ, а оттакъ выѣ-
дзе съ численнѣйшю дружиною до Вѣдны, куды
має прѣхати 7 версею и возме опѣла участь
въ маневрахъ на Маршельдѣ. — На слѣдуючій
роцъ возме Сербія участь въ загалной выставѣ
въ Антверпнѣ.

Румунія. Въ Букарештѣ ходятъ вже отъ
довшого часу поголоки, що румунска оппозиція
порозумѣла съ російскимъ правительствомъ и
при помочи сею думає не только оушнути Бра-
циана але такожъ и саме монархичне правитель-
ство и хоче завести дунайскую конфедерацию ре-
публиканскую. Въ сѣй справѣ має велику дѣ-
ляность розвинути російскій посолъ кн. Урусовъ;
онъ посредничитъ межѣ Букарештомъ а росій-
скимъ правительствомъ. „Monitorul“ заперече
сѣмъ поголоскамъ и называетъ ихъ просто выдум-
кою. Можна допустити — и по вои имѣвѣрно-
сти оно, здаєся, такъ и есть, — що сѣ поголоки
суть лишь простыми выдумками, але все таки они
доказують, де румунска оппозиція шукає опоры
и поноютю, для чего въ послѣднихъ часахъ
межѣ Румунією а Россією повѣяло такымъ
холодомъ. Зъ другой стороны зближенєе Ру-
мунія до Австріи вытупає чимъ разъ сильнѣйше.
Такъ доносятъ теперъ, що въ осени архики. Ру-
дольфъ съ жєною мають отѣвѣдати румунского
короля и поѣдууть впрестъ до его лѣтной резид-
енциі въ Синаѣ. Ходила такожъ недавно вѣсти
въ Букарештѣ, що нѣмецкій наслѣдникъ престола
має прѣхати до Румуніи; вѣсти ой суть на
отѣлько ще передѣчаны, що нѣмецке посольство
въ Букарештѣ не получило ще доси жадного о
сѣмъ повѣдомленя. — Зъ Добруджы выходятъ Ма-
гометанє великими масами до Те... и, якъ

кажутъ, по тѣй причинѣ, що ихъ олужють до
войска.

НОВИНКИ.

— Послѣдне число „Дѣла“ оконофокувала намъ ц.
к. прокуратурія державна за дописѣ отъ Грима-
лова, въ котрой було розказанє надѣжжѣе жандар-
ма. Дописъ мѣстия въ собѣ самѣ факты, —
не було тамъ зосѣмъ нѣякихъ увагъ анѣ отъ
дописувателя анѣ отъ редакциі. Показуєся, що и
фактовъ надѣжжѣе одиницѣ-жандарма не воілно
подати до публичной вѣдомости. А прѣць, по на-
шій думцѣ, се одиной оспособѣ якось контролѣ
надъ поступованємъ жандармеріи, — институція,
котра може богато добраго зробити середъ оу-
спѣльности, а черезъ надѣжжѣе поодинокихъ
лицъ може богато утратити на позавѣ. Цензура
австрійска держится иного погляду, хочъ правду
всєго напечатаного въ дописѣ отъ Грималова мы
подѣймаємосъ доказати. Вчера одержали мы зъ
тыхъ сторѣвъ зъ достовѣрного жєрєла другу до-
писѣ, котра отверджуєе все поданє въ попередній.
Дописи тои не можемо помѣстити, бо подѣвала-бы
знова конфисковатъ... Цензура що-разъ большимъ
тягаремъ налагає на нашу печать...

— Зѣездъ чєвѣвъ Товариства Педагогичного отбува-
єся сегодня въ Станиславѣвъ.

— Патриоты повѣта Долинского приготавливаютъ до
скидання повѣтового вѣча въ Долинѣ на день 9
(21) серія с. р.

— Испытъ зрѣлости въ гимназіи въ Перемышлѣ. До
посыту зголошєлось 78, мѣжь ними 24 рускихъ
кандидатѣвъ. Зъ Русинѣвъ здали посыты: 1) Ва-
сылъ Гривичевичъ, 2) Иоаннъ Кривичевичъ, 3) Ро-
манъ Осмакъ и 4) Климъ Пацановскій съ отзна-
ченємъ; а съ добрымъ успѣхомъ: 5) Алексєй
Гуковичъ, 6) Володимъ Кобдакъ, 7) Левъ Корда-
севичъ, 8) Іос. Крушанскій, 9) Ів. Марковъ, 10)
Романъ Чайковскій, 11) Миронъ Червоняковичъ,
12) Дан. Штакура, 13) Вас. Волошинскій и 14)
Климъ Заградникъ.

— П. Нѣчинскій, зѣвѣстный перекладчикъ „Анти-
гоны“ напечатаной торѣвъ въ Одесѣ и Гомеровъ
„Одиссея“, загоотивъ сѣми днями на кѣлька
днѣвъ до Львова.

— Похороны бл. п. о. крм. Іоана Жуковского от-
булися въ среду 30 д. липня въ Кобакахъ, при
численной участи (до 40) священникѣвъ трехъ де-
канатѣвъ: косовского, снѣтынського и буковинь-
ского и представителѣвъ воихъ трехъ обрядѣвъ:
русского, латинского и арменского. Зѣ Львова
прѣбує на похоронѣ яко отпоручникъ Воево.
Орданаріата Впр. о крм. Вас. Фадѣевичъ. Вече-
ромъ во второкъ опровѣдали зѣбранй оубѣднй овя-
щенникѣ тѣло Покѣйного въ несейой внуками до-
мовнѣ до церкви, а въ среду розпочався обрядъ
похороннй. Службу Божу отѣпѣвалъ Впр. о кр.
Фадѣевичъ въ содѣйствѣ Воев. оо. крм. Т. Лѣо-
вичъ, дек. С. Сѣменовичъ, Лукашевичъ, Миха-
ловичъ и другихъ. Кромѣ того отѣпѣвали службы
Божі: арменскую о. Моморо, а латинскую о. Сма-
говичъ зъ Кутъ. По Службѣ Б. выголошєвъ въ
церквѣ о. Колянковскій, парохъ зъ Кутъ, хоршю
проповѣдь, подношачи заслугу и труды Покѣйна,
яко приходника на селѣ, при церквѣ св. Петра и
Павла и при головнѣмъ шпиталѣ у Львовѣ (за шо
зѣбавъ отзначеный золотымъ крестомъ заслугой),
яко одного зъ рускихъ дѣятелѣвъ въ 1848 р., од-
ного зъ першихъ учителей руского языка при
гимназіи и старшихъ урядникѣвъ иншон народ-
ности и яко достойника въ ерархій церковной.
На могилѣ промовѣвъ ще о. Закляньскій красо-
рѣчивє патриотичне слово; зазначивъ ще разъ не-
уошнй труды Покѣйного и его таку а щирю лю-
бовь до руского народа и руского слова, котрымъ
до смерти зѣбавъ вѣрнымъ. Звернувшюсь до пред-
ставителя Орданаріату просилъ именемъ Покѣй-
ника свѣтлыхъ его наслѣдникѣвъ въ достоян-
ствахъ церковныхъ, щобы не опукала убогого
руского народу — и подякувавъ именемъ Покѣй-
ника свѣтл. Орданаріатови, его представителєви,
духовенству и воимъ зѣбранымъ за послѣдню
прислугу. По томъ крм. о. Фадѣевичъ при оум-
номъ гомонѣ „вѣчная память“ запечатавъ муро-
ванный грѣбъ, въ котромъ зложено на вѣчный оу-
починокъ покійного Іоана, одного зъ наѣстаршихъ
Русинѣвъ народолубѣвъ, побѣчь помершого сѣи
зны правнука.

— Вицемаршаломъ Жидачевонѣ рады повѣтровои
выбраный о. Іоаннъ Лопатынскій зъ Роздолю.

— Послѣдне (14) число „Нов. Зерна“ оконофоку-
вала прокуратурія за стѣхъ „Бернадинский пѣхъ“,
забравши цѣлый накладъ. Зѣ тои причини редак-
ція приневолена выдаги другій накладъ, кот-
рый розѣсла нанѣ ономъ предплатникамъ.

— Зѣ Комарна пишутъ намъ: Наше духовен-
ство отрого забороново уживати и приходити до
церкви съ зѣвѣстнымъ „Molytownuk-омъ“. Сей
знаменитый поступокъ нашего духовенства естъ
однимъ средствомъ противъ агитатора шовини-
ста п. Ноєля, пленниотента добръ гр. Кароля
Ланцкорновского, котрого коштомъ сѣи молитвен-
никѣ печатавал.

— Въ дѣль т. зв. розруху въ Копычинькахъ розпочне-
ся послѣднє розправа оудова дня 23 д. серія въ
Тернополи и буде трєвати найменше 5 днѣвъ.
Трибуналовъ буде проводити оов. Шюнтковскій.

— Противъ бувшихъ директорѣвъ руотнального банку
розпочалося въ наслѣдокъ приватной жалобы кар-
не ослѣдство, котре провадитъ сов. Сѣменовичъ.
Перєолухавъ онъ вже дра Фрида.

— П. Станиславъ Гичевичъ, бурмиотрѣ мѣста До-
лины, членъ рады повѣтровои зъ Долины, началь-
никъ повѣтровои филіи банку руотнального, и т. д.,
особа високо поважана воими польскими шов-
инистами агитаторами не только въ Долин-
скомъ, але и въ цѣлой нашѣй богоопаоємой Га-

